

Κερκύρας Νεκτάριος: «Η κατάσταση της εποχής μας ομοιάζει με αυτήν του Νώε»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος, στην πόλη της Κέρκυρας Την Κυριακή 14^η Ματθαίου, 16 Αυγούστου 2026.

Κατά τη Θεία Λειτουργία, το Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο προϊστάμενος του Ιερού Προσκυνημάτων, Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Βλάχος, καθώς και οι Διάκονοί του, π. Ευσέβιος Πανδής και π. Σπυρίδων Πηγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Ιερός Ναός είχε κατακλυστεί από πλήθος ευλαβών προσκυνητών, προερχομένων από διάφορες

Ορθόδοξες χώρες, οι οποίοι προσήλθαν για να συμμετάσχουν στη Θεία Λειτουργία και να προσκυνήσουν το άφθαρτο και θαυματουργό Ιερό Σκήνωμα του πολιούχου της Κέρκυρας, Αγίου Σπυρίδωνος.

Ο Σεβασμιώτατος, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, αναφέρθηκε στη σημερινή ευαγγελική παραβολή του οφειλέτου των μυρίων ταλάντων, επισημαίνοντας ότι ο λαός της εποχής εκείνης δεν είχε την πνευματική ωριμότητα να κατανοήσει τα πράγματα στην πνευματική τους διάσταση.

Έτσι, ο Κύριός μας, με απλότητα, διηγήθηκε την παραβολή του ανθρώπου που χρωστούσε στο βασιλέα μύρια τάλαντα, ένα τεράστιο ποσό, και αδυνατώντας να εξοφλήσει το χρέος του, τον παρακάλεσε ζητώντας πίστωση χρόνου.

Στάθηκε ιδιαίτερα στο λόγο «μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί» (Ματθ. 18,26), υπογραμμίζοντας τη μεγάλη πνευματική σημασία της μακροθυμίας.

Τόνισε ότι, εάν ο άνθρωπος συλλάβει πραγματικά τη μακροθυμία στο νου και στην καρδιά του, τότε δε θα μπορούσαμε να έχουμε διαφορές ο ένας με τον άλλο. «Όταν έχουμε μακροθυμία μέσα μας, τότε δεν υπάρχει κανένα χρωστούμενο από τον ένα προς τον άλλο. Η μακροθυμία τα διαγράφει όλα», επεσήμανε.

Ο βασιλεύς πράγματι μακροθύμησε και του χάρισε ολόκληρο το χρέος, πιστεύοντας ότι ο μεγάλος αυτός οφειλέτης θα ελάμβανε το μήνυμα της μακροθυμίας και θα το έκανε πράξη. Όμως, το μήνυμα δεν επικοινωνήθηκε και καθώς, μόλις εξήλθε, συνάντησε ένα σύνδουλό του που τού χρωστούσε μόλις εκατό δηνάρια, απαίτησε με σκληρότητα να του τα επιστρέψει.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο Κύριός μας δε μάς κρίνει και δε μάς αξιολογεί με αυτό που είμαστε, αλλά μάς αντιμετωπίζει με τη μακροθυμία, τη συγχωρητικότητα και τη μεγαλοκαρδία Του.

Το ίδιο, όμως, απαιτεί και από εμάς. Γι’ αυτό και στο τέλος της ευαγγελικής περικοπής ζητεί η συγχώρηση να γίνεται «ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν» (Ματθ. 18,35). Δεν αρκεί, επομένως, να λέγουμε υποκριτικά και εξωτερικά «σε συγχωρώ», διότι, εάν η συγχώρηση δεν προέρχεται από

την καρδιά μας, δεν είναι αληθινή συγχώρηση. Το ίδιο συμβαίνει, συνέχισε, όταν προσευχόμαστε, εξομολογούμαστε και ζητούμε τη μετάνοια και την άφεση από τον Κύριό μας, πιστεύοντας πολλές φορές ότι «τελειώσαμε με το χρέος». Εάν όμως δε θυμόμαστε το πνευματικό μας χρέος, «όλες τις πτώσεις μας, όλες τις μικρότητες, όλες τις κακίες, όλα τα ανθρώπινα» με τα οποία καθημερινά φθειρόμαστε πνευματικά, τότε πολύ εύκολα επανερχόμαστε στα ίδια και οι πτώσεις μας γίνονται χειρότερες. Η άφεση των παραπτωμάτων των αδελφών μας από την καρδιά αποτελεί προϋπόθεση, ώστε να αισθανόμαστε πραγματικά ανάλαφροι και ξεκάθαροι στη ζωή μας.

Ακολουθώντας, ο Σεβασμιώτατος συνέδεσε το μήνυμα της παραβολής με τη σύγχρονη πραγματικότητα, τονίζοντας ότι η κοινωνία στην οποία ζούμε θυμίζει όσα ο ίδιος ο Κύριος είπε για τις ημέρες του Νώε, οι άνθρωποι έπιναν, έτρωγαν, αμάρταναν, διασκέδαζαν και αδικούσαν, χωρίς να παίρνουν είδηση τι συνέβαινε στη ζωή τους, μέχρις ότου ήλθε ο κατακλυσμός.

Υπενθύμισε ακόμη τις προειδοποιήσεις του Ευαγγελίου για τα σημεία των καιρών, όταν θα εγείρεται «ἔθνος ἐπὶ ἔθνος» και θα ακούγονται πόλεμοι, ενώ θα υπάρχουν σεισμοί κατά τόπους, πείνες και ασθένειες.

Η ίδια η ζωή, όπως σημείωσε, έρχεται πλέον και μας προειδοποιεί, ενώ εμείς δεν κατανοούμε ότι είμαστε οφειλέτες όχι μόνο «μυρίων ταλάντων» απέναντι στον Θεό, αλλά και απέναντι στους συνανθρώπους μας.

Κλείνοντας, κάλεσε όλους να αλλάξουμε «ρότα» στη ζωή μας και να συνειδητοποιήσουμε ότι η πορεία του ανθρώπου είναι πορεία θεώσεως και για αυτό υπάρχουμε. Οφείλουμε να κινούμαστε προς το Θεό και όχι «προς τα κάτω, προς την καταστροφή, προς το σκότος».

Η φωνή του Ευαγγελίου και η φωνή του Κυρίου παραμένουν διαχρονικές και όσο κι αν οι άνθρωποι σήμερα θελήσουν να διαγράψουν και να αφανίσουν το λόγο του Θεού, η απομάκρυνση από αυτόν καθιστά τη ζωή μας ολοένα και χειρότερη.

Τέλος, απηύθυνε μέσα από την καρδιά του τις πατρικές του ευχές προς όλους, μετά τη μεγάλη εορτή της Παναγίας μας και την εορτή του Αγίου μας, δύο γεγονότα τα οποία, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, για τους Κερκυραίους «πλημμυρίζουν και κατακλύζουν τη ζωή μας και την καρδιά μας».

